

Nu e reclamă
Nici minciună
Cafeaua „La Pașă“
E cea mai bună
S i b i u,
Str. Regina Maria 42
Telefon 95

TRIBUNA

Reparații de
RADIO
PROMT și
IEFTIN
Radio - Lux
KUNTE
Str. Regina
Maria No. 49

PROPRIETAR:
ALEX. TOMICI SEVERIN
REDAȚIA:
SIBIU — Strada Râului No. 6

NOUĂ
ZIAR NAȚIONAL INDEPENDENT

DIRECTOR:
NICOLAE C. DROC
ADMINISTRAȚIA. — SIBIU
Str. Faurului Nr. 17

Specificul românesc

**Țara arde și baba se
piaptână!**

Iertați-mă, dar prea suntem ne-serioși. Am impresia, de câte ori deschid un ziar, că suntem o nație de o banalitate excepțională și tocmai aceasta ne face să privim miop și ironic.

Flutură de câțeva vreme un scandal al devizelor. Peste o pun-gășie de câteva miliarde, s'a întins o mare mușama.

Mușama se cheamă Grosz-Cagero, plus partidul liberal, etc...

Doamne, că șmecheri mai suntem.

După un scandal formidabil, din care venerabila bătrânețe a dlui Leonte Moldovanu putea ieși sgârbiată; avem o epocă de ironizare a acestei afaceri, apoi una de amnistie grasă.

Zău că suntem oameni buni. Am impresia chiar, că dacă vrei să trăiești nițel mai bine în această țară, e necesar să fii puțin pungaș.

Că suntem țara în care se plătesc cele mai mari biruri, în raport cu veniturile cetățeanului.

Adică să fac o rectificare, a cetățeanului muncitor și veșnic sărac.

Și neseriozitatea merge până la înconștiență, deoarece chiar ministrul finanțelor recunoaște aceste stări de lucruri, dar nu vrea să-și supere neamul său ciocoiesc. Vreți o dovadă? Uite, s'a aplicat pungașului Szeletzki o amendă de nu știu câte milioane, pentru că s'a sustras fiscalului. Dar aceasta se întâmplă când Szeletzki e legat de mâini și de picioare și nu mai poate reacționa.

Căci altfel, un telefon și bietul agent ar fi fost aruncat în stradă, fiindcă și-a făcut datoria.

Ei, în țara aceasta, ori cine își face datoria, este un nebun. Fiindcă rîd și curcile de ei, dar mi-te oamenii.

Vă mărturisesc că eu n'am nimic cu fiscalul. Nu datorez nimic și nici măcar nu sunt impus, fiindcă n'are pe ce să mă impună.

Dar mă gândesc, cu groază, la farmecul, pe care trebuie să-l facă datornicului, toba percepto-rului.

Egalitate? Da, în impozite, la cei mici. Pentru cei mari sunt

Adunarea organizației națio-nal-tărăniste din orașul Sibiu

Luni a doua zi de Paști s'a ținut în sala „Elite“ din Sibiu, adunarea organizației național-tărăniste a municipiului Sibiu.

Au participat d'ni Dr. I Stoichiția, președ organizației, dl. General I. Boeriu, Asesor Patrichie Marcu, președ municipiului, Dr. I. Geleriu, Dr. I. Morariu, Aurel Bianu, Gh. Gherghel etc.

Dl. asesor Patrichie Marcu, președintele organizației municipiul Sibiu spune: «Văzând evenimentele cum se precipită am luat hotărârea să ținem întruniri și să lămurim poporul.

N'am intenția a face un expozeu politic, las aceasta în sarcina acelor care au stat mai aproape de conducerea partidului, în special dlui președinte Dr. I. Stoichiția [Aplauze, trăiască]. Activitatea partidelor și a grupulețelor contribuie la destrămarea țării. Voi începe cu partidul național creștin al dlor Cuza-Goga. Acest partid născut prin fuziune n'a adus decât intrigi. Dl. O. Goga, care e carne din carnea noastră, sânge din sângele nostru, os din osul nostru, n'a făcut nimic!

Înainte de încheierea României Mari, când acest poet, era primit în șirul celor dinți în Comitetul Partidului Național din Ardeal, în acel timp n'a făcut altceva decât intrigi. A părăsit partidul, pentru că a trebuit să-l părăsească, întrucât toată lumea s'a debarșat de el. Imi amintesc de articolul scris de el: „Măgarul de pe muntele Vezuvului“ și „Cât costă?“ prin care acuza pe conducătorii de atunci

numai fantome de dări. Nimeni nu îndrăznește să înfrunte telefonul gangsterilor cu relații ministeriale, nimeni nu riscă bucățica de pâine pentru Evghenie Grosz.

Încă odată! Specificul românesc.

Suntem o țară, care ironizăm și ne ironizăm. S'ar părea că aceasta este o calitate, dacă nu s'ar rupe prin aceasta funia cu care e legată societatea.

Ca o ironie parcurgeți, vă rog străzile Bucureștiului, sau chiar ale Sibiului nostru, ca să vedeți

ai partidului național că au intrat în apele ungurești și au luat bani dela unguri.

În 1914 când dl. Goga s'a reîntors a fost făcut ministru al propagandei în Consiliul Dirigent, apoi a trecut în partidul generalului Averescu, pe care asemenea l'a trădat.

Dl. Cuza, la Iași își face afacerile cu jidanii. Crucea lui Hitler, care vrea nimicirea tratatelor și statelor, nu mai e reprezentanta lui Cristos.

FRONTUL ROMÂNESC, format din oamenii noștri, cu Vaida Voevod care a luptat 40 de ani, cot la cot cu marele bărbat de stat Iuliu Maniu [«Trăiască»].

Dl. Vaida sa lăsat amăgît de vorbele dulci ale fostul șef de tristă memorie, Viorel V. Tillea. Lozinca lor e: Numerus Valachicus, România a Românilor, dar nu te-au putut și nu le vor putea duce la îndeplinire.

La moșiile sale, dl. Vaida are tot secui, iar el e în consiliile de administrație ale tuturor întreprinderilor jidovești, la cari ia parte ca să-și umple buzunarele.

Dl. Tillea a trecut peste orice bun simț, e membru al tuturor consiliilor străine iar cu banii lor face propagandă în toată țara.

«TOTUL PENTRU ȚARĂ» strigă-te de «Burtă și buzunar». «Totul pentru noi, nimic pentru Țară», nu este altceva decât fosta Gardă de fier care aduce amenințări pentru bani și au primit bani pentru a asasina.

Citește apoi din ziarul «Străjerul»

niște oameni spânzurați cu cravata de cămăși albastre sau verzi.

Măsuri nu se iau, fiindcă dl. ministru și autoritățile în subordine dorm.

Dorm somnul indolenței. Presa — mamă, Doamne — e plină cu apași colorați. Se face fără nici o rușine, fără nici o frică de legile acestei țări, elogiul asasinatului. Și de către cine? De către niște ciocii, trădători ai maselor, sau asasini ale lor.

Și domnul ministru Vania Inculeț doarme somnul letargic, —

scrisoarea deschisă, scrisă de Gh. Beza lui Corneliu Codreanu:

Domnule Codreanu,

Când am fost la d-ta, la Carmen-Sylva, și ți-am citit din cronicari și din istoricii neamului românesc paginile care vorbesc despre asuprirea țării de către ciocoi și domnitorii fanarioți, printre cari au fost mulți Cantacuzini, când ți-am citit despre uciderea lui Brâncoveanu, uciderea lui Tudor Vladimirescu și detronarea lui Cuza Vodă de către aceiași Cantacuzini, când ți-am arătat că acei Cantacuzini au ucis pe marii noștri căpitani pentru a le lua locul, insinuându-se ei la conducerea țării, dumneata, suprins te-ai făcut stacojiu la față, te-ai aplecat asupra cărților ca să vezi dacă nu cumva te înșală vederea, apoi, rămânând cu privirea în gol, ai exclamat:

—„Cum apar, domnule, după sute de ani, numele de trădători și ucigași!“

Dar ce scrie la cronici și în istorie de a putut să ți smulgă o asemenea exclamație?

Istoricul neamului Cantacuzinilor

se identifică, dealungul istoriei neamului românesc, cu istoria marilor trădări și a marilor crime împotriva neamului nostru.

Cantacuzinești sunt greci din Fanar

„Până la bătrânul Cantemir (1685) și Moldova primește din Constantinopol numai Domni greci: Dimitrie Cantacuzino, al cărui tată, un văr al susnumitului Constantin Cantacuzino,

(Continuare în pag. II-a)

și noi râdem și ne pare bine că suntem ironici, dați dracului.

Încă odată: miniștrii dorm, țara arde și baba se piaptână.

Țara petrece cu Grosz, cu cămășuții, cu fraudatorii, delatorii și stricatorii de legi.

Și pe deasupra tronează hidos, rânjetul crucei cu craci (incărligate) și imprevizibilul scump „intelectualilor naționaliști“. „D r a n g n a c h O s t e n“

Colonia germană dela poștile Dunării, își îndeplinește bine misiunea.

Alex. Tomici-Severin

trăise în Constantinopol și murise acolo".

N. Iorga, *Istoria poporului românesc* vol. III, pag. 77).

Cantacuzinești sunt intriganți vestiți

„Acel Mihail (Cantacuzino), (fu) numit de Turci din pricina intrigilor sale, fiul Dracului, Șaitanoglu“.

Acești Fanarioți obișnuiesc să le lase închiiși... cu cântec

„El, (grecul), se lasă, ca Mihail Cantacuzino, (1578) primul dintre acești Greci mari, să fie închis și chinuit de rival al stăpânului său, cu convingerea că stăpânul tot îl va libera și-i va răsplăti suferințele“.

(opt. cit. pag. 63.)

Vodă Cantacuzino, reprezentant imperial Turcesc în voievodate

„Tătarii aveau însărcinarea să ridice pe scaunul domnesc, ca reprezentant imperial-turcesc în Moldova, pe nesăftiosul Dumitrașco-Cantacuzino, un alt Grec“.

(op. cit., pag. 165).

Domnul Fanariot Dumitrașco Vodă Cantacuzino jefuește și împilează țara

„In anul 1783 (1675), venit-au Dumitrașco Cantacuzino la scaunul Moldovei, și au domnit doi ani; era omu iacomu, apucătoru nedreptu și nesaftos, una zicea și alta făcea, și în scurt nici o bunățate la dânsul nu era. Și pentru răutățile lui temându-se să nu se scoale țara asupra lui cum s'au sculat la Duca Vodă, ...apus'au multă oște tâtarească și i-au ernetu în țară“.

„Și de primăvară când au vrut să purcedă Tătarii, au robit mulți oameni dintr'acele ținuturi, care până astăzi stau silicile pustii“.

„Nicolae Muste, Letopisețul Țării Moldovei, vol. I-III, de M. Kogălniceanu, pag. 102).

A doua domnie a lui Dumitrașco Vodă Cantacuzino.

„După robia Ducăi Vodă venit'au Dumitrașco Vodă cu a doua domnie la Moldova; era nemica n'au schimbat în firea s'a, ce erăși făcea iacomu, și asupra și făcea strâmbăleși, cum făcuse și în domnia dintâi“.

(op. cit. pag. 103)

Cantacuzineștii ucid pe Brâncoveanu

Cu uciderea lui Brâncoveanu încep domniile fanariote

„Era în ziua de Marți 4 Aprilie 1714, a treia zi de Paști după calendarul nostru latin, — și în 25 Aprilie după cel vechiu, — în Marțea sfântă la ortodoxi, când ajunse în București, dela Constantinopol, capugiul Mustafa-Aga.“

A doua zi, Miercuri, obișnuitul alaiu conduse pe capugiul la Curte, așteptat de Brâncoveanu în marea sală de audiență, unde sosind turcul, Domnitorul se ridică de pe tron, îl întâmpină până la jumătatea odăii, și urându-i bun venit, îl poștește să șadă.

Turcul răspunse că nu este timp de șezut; și fiindu-i vechi prietenii regretă ai fi adus o știre rea, dar să aibă răbdare și să se supue voinței divine și să asculte de ordinele Sultanului.

Scoțând o năframă de mătase neagră, el o puse pe un umăr al Principelui, spunându-i „Mazil“, ceea ce însemna detronat.

Bietul Principe, surprins, începu să defeste nerecunoștința sălbatecă a Turcilor, care răsplătesc în așa fel serviciile aduse împărăției în 25 și mai bine de ani; și voind a se așeza pe tron, fu împins la o parte de turc, care-i spuse că locul său nu mai este pe tron.

Bietul Principe se retrase în odăile sale cu sufletul agitat de gânduri triste, îndoială, gelozie, frică și speranță.

Nesfârșită era însă jalea când se înapoiară acasă doamna sa cu cei patru fii și tot atâtea fiice, care erau consternate, neștiind unde se va termina nenorocirea.

Plângeau de compătimirea lor și persoanele care, din curiozitate, intraseră în odăile lor.

La ora fixată boerii se adunară, la locuința capugiului, care se interesă de numele și titlul fiecăruia în parte. Incercară ei să aleagă pe unul dintre ai lor, dar nici unul nu fu aprobat de Turc.

La urmă, adresându-se boerilor, întreba care din ei e marele spătar Ștefan Cantacuzino; și punând mâna pe umărul acestuia, îl declară domnitor al Valahiei, — și ordonă boerilor să inelece și să-l ducă la Curte. Unii începură a bănuși că totul a fost pus la cale în țară de Cantacuzini și înfăptuit apoi la Constantinopol.

Neavând pe loc caftanul de Domnitor, care se afla sub sigiliu în tezaur, Turcul scoase propria lui haină pe care o puse pe umerii lui Cantacuzino. Dar înainte de a porni alaiul, se aduse caftanul de mare Spătar, de care noul Voievod se servea înainte în funcțiunile solemne; și, în sunetul muzicii și cu un ceremonial repede improvizat, fu condus la curte. Fu primit în biserică de către Mitropolit și prelați cari oficiară slujba cuvenită situațiunii, și condus apoi sus în palat, în marea sală a Divanului, și așezat pe tronul acoperit cu catifea roșie.

Trădătorul la locul celui trădat

Turcul citi firmanul care declara pe Ștefan Cantacuzino Domn al Valahiei în locul lui Constantin Brâncoveanu, declarat Rebel față de poarta otomană. Se sloboziră și tunurile, iar boerimea îi prezentă omagiile cu sărutul mâinilor.

Ce privește rară! Ce schimbare unică! În același timp doi voievozi, în aceeași Curte: unul depus, iar altul impus. În același teatru două scene cu totul opuse: aceia a Principe.

lui Cantacuzino, plină de veselie și jubilarie, fiecare din aderenții săi hrânind speranțe, dincolo tristețe și consternare, cu nesfârșite gânduri negre.

Principele Ștefan Cantacuzino se retrase în apartamentul său; și așezându-se pe tron începu împărțirea demnităților cari erau până acum ocupate de oamenii lui Brâncoveanu, — ceea ce impresonă pe mulți, cuvenindu-se ca, cel puțin până la plecarea lui Brâncoveanu și în vederea rudeniei cu el, să nu fie făcut nici o schimbare. (După Del Chiaro).

Uciderea lui Constantin Brâncoveanu

Brâncoveanu se stricase de câtăva vreme cu rudele sale Cantacuzinești, dintre cari unul năzuia chiar la domnie; stolnicul Constantin era acumă împotrivă-i. Pe când Cantacuzinii păstrară vechile lor relații cu Impăratul rusesc, puseră în cunoștință Poarta de fapt că Domnul este un mare trădător, că a năzuit la titluri austriece și le-a și căpătat, că pune să i se bată monede cu chipul său — erau monede comemorative, — că și-a pus în siguranță mulți bani în străinătate, că spionează pe Turci, stăpâniul lui, pe seama blestemăților de creștini, etc. În săptămâna patimilor 1714. Constantin Brâncoveanu, acum un om încerca de ani, fu ridicat din București și dus la Poartă, că să dea seama de pretensele sale nelegiuri; soție și copii, gineri și nurori, ba și nepoți, îl însoțiră pe acest drum al durerii. După un lung și crud joc cu viața sa, fu în sfârșit decapitat ca un sârman om bătrân, lipsit de toate, îmbrăcat cu cămașa trădătorului, înghenunchind în fața Sultanului, după ce sângele copiilor săi cursese în fața ochilor săi oșosiți“.

(N. Iorga Ist. pop. rom., pag. 173).

După un secol de nemiloasă exploatare și asuprire fanariotă, Tudor Vladimirescu ridică steagul revoluției desrobitoare

Prințul Gh. Cantacuzino, generalisim al Eteriei, ordonă Mavroforilor de sub comanda sa, să ucidă pe Domnul Tudor

Debutul eteriei în Iași

„In seara zilei de 22 Februarie, Al. Ipsilanti a trecut Prutul într-o barcă lângă Sculeni, pe la 6 ore după amiază însoțit de frații săi Gheorghe și Nicolae, de prințul Gh. Cantacuzino“.. (C. D. Aricescu, Ist. rev. 1821, pag. 148).

Prințul Gh. Cantacuzino, comandantul mavroforilor.

„La 7 Martie Ipsilanti sosi la Focșani, unde se opri câteva zile...“

„Aci se strânsură mulți junii greci de familii nobile, ce părăsiseră băncile universităților ca să se înroleze sub steagul libertății. Ipsilante formă cu ei un detașament aparte, cu numele de batalionul sacru... Cocarda lor era tricoloră, ca și steagul; iar uniforma neagră, de unde și numele de Mavrofori.“

Cap. și instructor al batalionului sacru fu numit Gh. Cantacuzino“.

(Op. cit., pag. 153).

Cantacuzineștii sunt masoni

În lucrarea d-lui Nicolae Roșu la capitolul despre „Pașoptism și francmasonerie“, oricine poate citi că la 1848, printre masonii capi ai acelei acțiuni sunt și Cantacuzinii.

O conjurație condusă de Cantacuzini a pus la cale uciderea lui Cuza Vodă, și a realizat detronarea sa

Răsturnarea.— În tot timpul domniei sale, Alexandru Ioan I fu săpat de protivnicii săi. Înălțat petron printr'o aiurare momentană, acei ce o făcură își veniră curând în

fire, și începură a uneli a lui răsturnare, pe când el încă nici nu se așezase în scaunul țării suverori. Așa cum am văzut întâi cum se svonește vorba despre un com-

plot, apoi despre un altul. Mai târziu se îndrumează o lucrare prin camere, pentru ai proclama căderea, acțiune însă cu recunoașterea alegerii lui de puterile europene.

Pe când în adunare și în senat se debătea cu mai multă sau cu mai puțină amărăciune soarta creată României prin ocărnuirea domnitorului, în întunericul tainicilor întâlniri se stabilea înțelegerea între conjurați și se hotărâ aruncarea din tron a lui Alex. I. pe calea surprinderii.

Conjurația în contra Domnitorului, caută să se ascundă întâiu sub niște forme literare înghiebandu-se, câteva săptămâni după lovitura de stat, o societate literară și politică, care avea de scop mârțurisit unul, iar de scop ascuns împotrivirea pe toate căile la măsurile arbitrate și despotice. Această societate se compunea din G. Gr. Cantacuzino, doctor în drept și demisionat din postul de magistrat al Curții de Apel, prin o demisie răsunătoare prin lovitura de stat, Grigore Cantacuzino, (etc. etc.)

Era însă o piedică foarte serioasă la uneltirile de răsturnare pe calea complotului, anume ținuta armatei care se credea că este aplicată către domnitor. Conjurații însă isbutiră însă să atragă în partea lor câțiva ofițeri, deși nu dintre căpeteniei...

La 8 Februarie, aniversarea zilei când domnitorul intrase pentru întâia oară în București, se dă un alt bal la Curte, cu al cărui prilej Conjurații se pregăteau a ridica sau asasina pe domnitor.

(Xenopol, Cuza Vodă, vol II, pag. 77—80).

În urma detronării lui Cuza, fanarioții trădători ajung conducători.

În urma abdicării silite a lui Alexandru Ioan I (Cuza), la 11-23 Februarie 1866, guvernul trece de fapt asupra Locotenenției Domnești Lascar Catargi, General N. Golescu, colonel N. Haralambie, iar ministerul numit în aceeași zi este astfel compus: Ion Ghica, Dimitrie Ghica, Ion C. Cantacuzino, Petru Mavrogheni, C. A. Rosetti maior Dimitrie Lecca, Dimitrie A. Sturdza.

(Istoria Contimporană, Titu Maiorescu, pag. 34.)

Capul conspirației ajunge prim-ministru

În ziua următoare, Joi 1 Aprilie 1889, Carp este chemat împreună și simultan cu Cantacuzino la Palat. Acolo Regele Carol îi sfătuște să se înțeleagă pentru a forma un minister că se poate de puternic. Regele cere răspunsul pentru a doua zi. Însă a doua zi fiecare din cei doi oameni politici se duc la Palat în audiențe deosebite și comunică Regelui nepuțință lor de a se înțelege.

Atînd acel rezultat negativ Regele spune lui Carp, că va însărcina deocamdată pe Cantacuzino, cu formarea ministerului.

(Fragmente din Istoria Contimporană a României, de Titu Maiorescu, pag. 34 și 409—413).

Când îi-am citit toate acestea și îi-am spus că este o nelegiure să ridicăm un Cantacuzino în fruntea mișcării naționale, te-a surprins.

Te-a surprins. Nu cunoștea Istoria! N'aveai de unde s'o cunoști! Dacă ai

(Continuarea în pag. 3-a

fi avut și d-ta, ca mine, o mamă și o bunică române, ar fi avut cine să-ți povestească, cu înflăcărare și cu durere, în serile de iarnă, la vatra focului, despre panduri și despre haiduci, despre Tudor Vladimirescu și despre lăncu Jianu, răsbunătorii asupririlor de veacuri, asupriți sângeroase comise de înaltași cicioșii a căror pâine d-ta o mănânci astăzi.

Dacă ai fi avut și d-ta, ca noi Românii, printre înaltași d-tale, haiduci, panduri și armatoli, oameni cari au știut să trăiască liberi în lume, cari au dat viața lor pentru a o salva pe a neamului nostru, atunci ar fi avut cine să-ți povestească cine a fost Horia, cine a fost Tudor, cine a fost lăncu, cu toată frumusețea ridicării lui cu toată grozăvia morții lor.

Dar așa, cine a fost să-ți lase cu limbă de moarte, cu limbă de foc, cuvânt să răzbuți, în fiu pe fiu, în veac de veac, pe asupritori, pe trădători, pe ucigași?

Iată așadar că la câteva zile după ce ți-am citit aceste pagini de istorie, care ți-au scos acea exclamație, că „după sute de ani apar numele de trădători și ucigași“, d-ta scrii într'un ordin de zi că inima mișcării d-tale sunt Cantacuzinii. Iar acum recent, citesc în „Glasul strămoșesc“, oficiul d-tale clujan, un articol care voinde să facă apologia d-lui g-ral Cantacuzino scrie că descinde dintr'o veche și nobilă familie, care urcă până la Ștefan Cantacuzino, și împărații bizantini, făcându-se astfel direct apologia acelor, cari au ucis pe Brâncoveanu și au asuprit nemilos țara.

Ai scris: „Cantacuzino, inima mișcării noastre!“

Ai comis impietatea de a pretinde că paginile de istorie, referitoare la marile crime comise de neamul Cantacuzinilor timp de patru secole împotriva Neamului românesc, sunt arme care lovesc nu numai în acei mari trădători și ucigași și în urmașii lor, ci lovesc în... Nația românească. Cum ai avut cufezanța să fierbi în același oală și Neamul românesc și pe asupritorii și ucigașii de veacuri?

În numele cărei nații lovești d-ta în căpeteniile române ale poporului român, promovând în clasă conducătoare alianța veneficilor de toaste neamurile, prin cari voești să înlocuești pe evrei, nu însă să și promovezi pe români?

Te ridică ca apărător al memoriei trădătorului Toma Cantacuzino, al memoriei lacomului și nesățiosului Dumitrașco Vodă Cantacuzino, al memoriei ucigașului de domn român Ștefan Cantacuzino, al memoriei prințului Gheorghe Cantacuzino, general al Eteriei, ucigașul lui Tudor Vladimirescu, al conspiratorilor G. Or. Cantacuzino, Gh. Cantacuzino, Ion Cantacuzino, dușmanii improprietății poporului, deironatorii lui Cuza, și pretinzi că vorbești toate acestea în numele suferințelor de veacuri ale poporului român?

Nu domnule Codreanu! Vorbește în d-ta origina poloneză pe care o ai după strămoșul d-tale Zelinski și vorbește în d-ta origina germană, pe care o ai după mamă.

Câtă vreme nu am cunoscut adevărata d-tale origină etnică, m'au înșelat și pe mine răjoelile d-tale.

Impuști, devastezi, rostești, anateme, comiți asasinat morale și profindu-te în protecția d-nei Cernăianu, răcnești: „Știi voi cine sunt eu?“

Și lumea tremură!

El bine, cu mine nu-ți merge! Câtă vreme nu am cunoscut adevărata d-tale origină etnică nu mi-am putut nici odată explica pentru ce disprețuiești poporul român și pe conducătorii lui români; pentru ce ești împotriva puterii poporului. Acum recent, la Carmen Silva, când ți-am spus că eu nu te înțeleg pentru ce permiți să fie atacat de gazetele d-tale cu o necuviință de nepermis țăranul român ajuns căpetenie de norod, vi-teazul din timpul războiului Ion Mihălache, mi-ai răspuns cu o ură ce nu-și are nici o justificare că: „Mihălache este marea canalie!“

De unde, atunci, obraznicia de a discuta romanitatea noastră acelor cărora nici la a treizecea generație în urmă nu ni-se poate găsi un strămoș venetic, d-ta a cărui mamă este germană? Dumneata în care vorbește sângele nemțesc, atunci când vrei să ne dai pe mâna germanilor hitleristi, cari abia cu 20 de ani în urmă au măcelărit aproape un milion de Români?

Codreanu trădător

Dumneata ai nerușinarea să pretinzi aceasta? Dumneata? Dumneata dle Codreanu, care în vremea în care 20.000 tineri erau schinguiți în întreaga țară, în vremea în care alături de toți camarazii mei eu putezăm în temniță la Jilava, în vreme ce Sterie Ciometti cădea ciuruit de gloanțe, d-ta domnule Codreanu, te adăpostea în casa unei evreice, în casa evreicei Cernăianu?

Nu ți-a fost deasemeni, rușine, să scrii că ești mai drept credincios decât noi toți Români și decât mine la capul copilului cărui arde o candelă și străjuește o cruce, dumneata, care, într'un moment de lasitate, temându-ți libertatea, ai jurat strâmb pe sfânta cruce că nu ți cunoști pe Dumitrescu-Zăpadă, pe Zăpadă cu care numai cu un an înainte făcuse-și excursie pe muntele Rarău, mâncând din aceeași

strachină cu el și dormind sub același acoperiș cu el?

Codreanu sperjur

Ai jurat strâmb pe sfânta cruce-și ai trimis la ocnă pe bietul copil, Ți-ai trădat ostașul și a scris el atunci pe zidul celei sale: „Cu litere negre vei scrie pe zidul casei tale cuvântul: TRADARE.“

Bine ți-a spus fratele d-tale Horia: — „Apăi bine, măi Corneliu, nu ești tu un mate ticălos? Când Beza ți-a scăpat viața nu i-ai găsit nici o pricină. Și acum, când nu vrea să intre slugă la ciocoi și luptă împotriva generalului Cantacuzino, un om care nu crede în Dumnezeu și înjură de lucruri sfinte, îi găsești lui Beza nod în papură, în loc să îi fii recunoscător. Vorba Românului: „Pe cine nu lași să moară, nu te lasă să trăiești.“

A sosit timpul să pun punct răspunsului cu care nu am voit să rămân dator «ordinului de zi» prin care sub pretext că iei atitudine contra mea, domnule Codreanu, ai făcut apologia fanarioșilor, făcându-te în procesul istoric al marilor crime naționale, apărătorul memoriei celor cari au ucis pe Brâncoveanu, pe Tudor, pe Cuza.

Pentru atitudinea d-tale slugarnică, ciocoi te vor face vâtaful moșilor lor: ca să lovești cu biciul în români.

Garda de Fier o organizație de diversiune polițienească

Să trec acum, domnule Codreanu la expunerea acelor chestiuni care și d-ta recunoști că au format obiectul unor discuțiuni ample timp de peste un an de zile, între noi amândoi.

Intr'adevăr, acum un an și jumătate eu ți-am prezentat, scris și verbal, retragerea mea din alianța pe care noi doi o încheiaserăm în 1930, d-ta în calitatea d-tale de șef al organizației „Legiunea Arhanghelul Mihail“, eu în calitate de șef al grupării „Legiunea Națională“ și al tineretului țepist, alianță care a stat la baza formării frontului politic cunoscut sub denumirea „Garda de Fier“.

M'am retras pentru că declarațiunile pe care le-a făcut d-l Vaida, fost ministru de Interne la consiliul de război, că este „părintele spiritual“ al mișcării și chiar „nașul“ Gărzii de Fier, precum și declarațiunile dela lași, că a sprijinit cu banii ministerului de interne Garda de Fier, m'au pus în situația de a constata că d-ta m'ai mințit din prima clipă, când ne-am cunoscut, spunându-ne celor pe cari ne-ai convocat în calitatea noastră de șefi de tinere grupări politice că dumneata ai luat inițiativa formării acestui front tineresc denumit Garda de Fier.

M'ai mințit din prima clipă. Am denunțat scârbit alianța mea cu d-ta pentru că, necomunicându-mi substratul acțiunii d-tale m'ai făcut să fac împotriva voinței și conștiinței

mele, alianță cu o organizație polițienească.

Am rupt, desigur, raporturile cu d-ta, pentru că mi-ai făcut chiar ofensa de a-mi propune să i-au și eu bani dela interne așa cum ai luat d-ta: mi-ai propus să intru în Siguranța Generală a Statului, ca agent secret. Să spionez lumea pentru bani. Și să-ți dau și d-tale o parte din salariu. Așa cum mi-ai spus că au primit să facă, pe vremuri Comănescu, deunăzi ing. Ghica, și alții, și alții.

Știi cu câtă indignare te-am refuzat. Două luni de zile, ca urmare a acestei ofense, am întrerupt raporturile personale cu d-ta. După două luni ți-am trimis o scrisoare de rupe-re a relațiilor. M'ai chemat și mi-ai spus că nu ai avut intenția să mă jignești propunându-mi să intru în poliție. Mi-ai cerut să nu mă retrag, în acel moment greu pentru organizația d-tale (abia plecase Stelescu).

Nu m'am retras public atunci așteptând ca să fac aceasta când vei conveni și d-ta. Am fost cavalier. Dar d-ta ai fost un ticălos. M'ai amânat ca să mă pândești. Și când ți-a venit bine, m'ai lovit. Pe furis. Tâlharăște. Cu mâna altuia, mai întâi. Cu mâna d-tale, mai apoi. Dar și unul și altul prin surprindere, pe la spate. Ca mișcii. Ca muierile. Ca lași.

Ministerul de Interne, patronul Gărzii de Fier

Că Garda de Fier a fost o organizație polițienească și că a făcut numai acele acțiuni cari au fost ordonate de ministru de interne Vaida, iar luptătorii cari au activat independent au fost persecutați de d. Vaida și îndepărtați de d-ta, d-le Codreanu, pentru că nimeni să nu se mai îndoiască, voi reda în întregime declarația făcută la Consiliul de Război de d-l Vaida sub prestare de jurământ.

„Când a apărut mișcarea Arhanghelul Mihail, — Garda de fier de mai târziu — am căutat să-mi aleg acest tineret în mișcarea pe care eu am hotărât s-o duc pentru pacificarea spiritelor și exterminarea curenților extremiste și dizolvante.“

„Am căutat indirect, prin d. Gh. I. Tăzilaianu, șeful meu de cabinet,

care pentru d-ta și pentru mișcarea naționalistă a făcut atâtea fapte bune, încât trebuie să-i fii recunoscător toată viața d-tale — și apoi direct, să mă apropii de Corneliu Zelea Codreanu și n'am avut decât să mă felicit pentru sprijinul dat de el și de organizația lui la combaterea efectivă în masă a comunismului.“

„Eu însumi am contribuit la corectarea telurilor Gărzii de fier, făcându să renunțe la un antisemitism negativ, iar pe de altă parte îndreptând atențiunea organizației spre combaterea comunismului și a curenților dizolvante.“

„Mă consider părintele spiritual al Gărzii de fier, ba mai mult, ca naș al acestei organizații.“

„Este adevărat, — spune d. Vaida că mai târziu mișcarea a făcut mari greșeli. În primul rând s'a asociat cu

Beza, atentatorul bunului român și luminatului conducător, Constantin Angelescu.“

Deasemenea gardiștii s'au asociat cu Dănilă în Maramureș, ceea ce a fost o mare greșală.

Alianța Gărzii de fier cu „Frăția de cruce“ a căpitanului Șiancu, deasemenea a fost o mare greșală.

Sunt — a continuat d. Vaida la consiliul de război, în procesul N. Constantinescu, Doru Belemace, lăncu Caranica — împotriva atentatelor care după cum dovedește istoria, niciodată n'au dus la rezultat și n'au fost folo-sitoare. Regret omorirea lui Duca.

Aceste declarații sunt reproduse după z'arul „Patria“ din 31 Martie 1934.

Aceste declarații ale d-lui Vaida, nedesmintite, ci dimpotrivă, confirmate de d-ta, domnule Codreanu, te pun într'o lumină penibilă, te scot din rândul oamenilor de onoare și te pun în rândul agenților ordinii publice.

Acțiunile d-tale nu mai au, în lumina acestor destăinuri, aureola martirajului, farmecul eroismului, voluptatea misticismului, ci poartă în ele blestemul faptelor făcute pentru arginții priimiți.

La un consiliu legionar, ținut după ce d. Vaida a trădat secretul ajutoarelor materiale ce ți-a dat, d-ta, vă-zându-te descoperit, ne mai având încotro, ai confirmat primirea banilor, spunând: „Când am luat acei bani, am simțit pământul că se cufundă sub mine. De ce am luat acei bani? Nu trebuia să ți iau! Am simțit cum îmi ard mâinile“.

Ai simțit cum îți ard mâinile? Dar cum îți arde sufletul, nu simți?

Zelea și Macedonenii

Nu îți răsună în urechi cum d. Vaida ți-a spus: „Ai făcut o greșală d-le Codreanu, solidarizându-te cu Beza“ și ca să-l ascuți în procesul meu nu ai mai venit ca apărător, iar azi mă lovești? Banii aceia pe cari i-ai luat ca să mă lovești nu îți ard sufletul?

Zelea și Maramureșenii

Nu îți sfredelește creierul cuvintele d-lui Vaida: Ai făcut o greșală, d-le Codreanu, solidarizându-te cu Dănilă, din Maramureș!“. Și ca să-l ascuți, după ce a făcut ani grei de temniță pentru lupta lui, după ce a fost închis alături de d-ta, trei luni, la Văcărești ca să faci pe placul d-lui Vaida, l-ai lovit pe Dănilă, Nu îți ard sufletul banii pe cari i-ai luat ca să-l lovești pe Dănilă?

Zelea și Moșii

Nu îți răsună în urechi cuvintele dela Consiliul de război că este o greșală a te alia cu căpitanul Șiancu pe care eu l-am adus în mișcarea noastră — și cu cauza Moșilor, și d-ta ca să-l ascuți pe d. Vaida nici până astăzi nu dai voe avocaților legionari înscrși ca apărători în procesul moșilor, să pledeze în numele organizației?

Banii aceia cari au cumpărat suferințele Moșilor nu îți ard sufletul?

Împotriva curenților dizolvante.

Atunci când se știe că cu bani dați de d. Vaida, de Codreanu, fă-ceal acele acțiuni pe care ți-le ordona ministru de interne, cum vei putea justifica că în vara anului 1933 după ce d. Vaida se rupsesse de d. Maniu pe chestia constituțională, din 71 de județe câte are țara ai găsit cu cale, și d-ta și ministru de interne, să faci propagandă tocmai și numai în jud. Alba, fieful electoral al dlui Maniu?

Banii aceia îți ard numai mâinile? Sufletul nu?

Zelea și Invalidii

Când te-am întrebat odată, dom-nule Codreanu, de ce ordoni să fie sprijinit „Frontul Românesc“

din care face parte C. Angelescu care a lovit pe invalizi, d-ta mi-ai spus: „Vaida a dat ordinul!” Cum ai mai luat atunci bani dela cel care pretinzi că a lovit pe invalizi? Ce te-a făcut să îl aperi pe Angelescu? Vrei să lupți alături de el? Pentru asta lovești în mine? Va veni la d-ta autorul legii Dobrogei-Noi să cumpere un glonț ucigaș, împotriva mea. Și veți face târgul.

Zelea și Muncitorii

Domnul General Cantacuzino a chemat la el pe mai mulți legionari și le a spus,—pe linia învățămintelor ce ți a dat d-tale d. Vaida,—ca în schimbul sumei de 3000 lei lunar ci ca să se ducă în fabrici, în uzine și în minele din

Ardeal, pentru a sparge solidaritatea muncitorilor exploatați.

Banii aceștia cu cari industriașii cumpără dela d-ta sufletele curate ale minerilor moși, ale lucrătorilor bănăteni, ale muncitorilor români nu îți ard sufletul?

Zelea și Nicadorii

La Consiliu, d. Vaida s'a declarat împotriva Nicadorilor. D-ta, înțrebat de d, general Costandache ai spus pe cuvânt de onoare că nu ai știut nimic de fapta aceasta.

Nici asta nu îți arde sufletul?

Când vezi că azi știe toată lumea că ai lovit în toți aceia în cari ți-a arătat d. Vaida, dela care ai luat nu numai sfaturi, ci și bani, ce crezi că ți-a rămas bun de făcut, decât să îți pui pistolul în frunte?

Mercenarii Industriașilor

Un alt temei al despărțirii mele de d-ta a fost prezența d-lui general Cantacuzino, urmașul acelor greci ticăloși, cari au însângerat neamul românesc de-alungul a patru secole, el însuși un om încărcat de multe și grele păcate față de poziția pe care noi o ocupăm în lupta neamului românesc. D-l general Cantacuzino a făcut parte din multe consilii de administrație ale industriilor care jefuesc țara, așa de exemptu din Consiliul fabricii de zahăr Ripiceni a bogatului «jidov» Zissu, și a făcut parte chiar după venirea în organizația noastră din consiliul de administrație al băncii tâlharului între tâlhari «ovrelul» Blank.

Nu contest meritele din război ale d-lui general Cantacuzino, ci din potrivă, în fața faptelor d-sale de arme mă închin. Ele nu îți dădeau însă dreptul să acopere cu prezența sa tâlhăriile lui Blank, Zissu, et Comp. Și nu îți dădeau încă dreptul să lovească în mine, lupțator acoperit de răni în lupta națională.

D. general a lovit în cele 800 de zile închisoare ale mele, în cele 400 zile de suferință prin spitale, în două ori muncă silnică pe viață ce a trecut peste capul meu, și nu numai odată trecut prin primejdia morții.

Nu ai făcut d-ta, d-le Codreanu, — cu voia dela poliție, — în anul 1923, un complot plănuiind să uideți printre alții pe tâlharul de Blank?

Dacă Blank merita împușcat, șabăș-goimii, instrumentele fără de care ovreii nu ar fi putut jefui poporul, nu meritau cel puțin spânzurați?

Iată pentru ce când în «ordinul de zi» ce ai semnat împotriva mea, ai scris, în calitatea d-tale de avocat al Cantacuzinilor, că îi aperi pentru că locuiești și mănânci în casa d-lui general Cantacuzino, — poste tocmai banii ce-i vor mai fi rămas din tantimele dela Blank pe care erai să faci nerozia să-l împuși, — de, — ce ai mai fi mâncat azi? — eu mi-am zis: «Bietul Codreanu! Ce nu face omul pentru o bucată de pâine?».

Dacă ai voit să te vinzi pe d-ta ministerului de interne, moșierilor, bancherilor și industriașilor, treaba d-tale. Dar prezența unui ciocoi profitor de pe urma jafului băncilor și industriilor în fruntea organizației, nu a fost fără urmare pentru destinul mișcării naționale.

În luna Decembrie 1933 a venit la șeful ad interim al Gărzii de fier industriașul G. O. și i-a oferit 20 de mii de lei, propunându-i să găsească un legionar, care în schimbul acestei sume să ucidă pe un alt industriaș, pe M. A., cu care C. O. era în ciocnire de interese.

D. general Cantacuzino a primit târgul, a încasat banii, și și-a dat cuvântul că se va face. Apoi m'a chemat pe mine și mi-a adus ofensa, de a mi da ordin să ucid în schimbul sumei pe acel industriaș,

Am refuzat.

Această „neexecutare de ordin” nu mi-a iertat-o ciocoiul niciodată.

Nici eu nu i-am iertat ofensa pe care ne-a făcut-o, de a crede că noi, legionarii, suntem mercenari, că putem ucide pentru bani.

Faptul petrecut este de o însemnătate covârșitoare. Pornită din cabinetul ministrului de interne Vaida, cu banii ordinii publice, Garda de fier s'a dovedit în scurtă vreme a fi un docil instrument executiv în mâna clasei conducătoare. Era firesc ca să termine ca salariată direct a unuia și aluia dintre potențați.

Când d. Vaida a căzut dela guvern, au venit să ne tocmească bogătași. Ne-a luat în antepriză moși-

Căpitan de putere

Tu nu ești, Codrene, nici căpitan de norod, nici căpitan de haiduci, ci căpitan de puteră.

Tu vei ucide țărani, și muncitorii cari se vor ridica pentru dreptate.

Și căpeteniile lor le vei ucide.

Și va scrie istoria încă un Cantacuzin în galeria celorlalți Cantacuzini celebri, și numele tău, Codrene, alături de al lor.

Vei coborî în mormântul Istoriei cu rușinea de a te fi adăpostit, în timp de război, tu «căpitan» de oaste, în casa dușmanilor cari în același timp ucidău și șchingiuiau pe ostașii tăi.

Vei coborî în mormântul Istoriei cu dezonoarea trădării propriilor tăi frați de arme.

Vei coborî în mormântul Istoriei cu pata de a-ți fi asasinat ostașii devotați.

Vei coborî în mormântul Istoriei, cu marea rușine de a fi înșercat să asasinezi moral pe omul care ți-a

erii, bancherii, industriașii și agenții de poliție.

Cei din vechile cadre, în frunte cu Mihail Stelescu, care era secundat de elita elementelor combatante, s'au revoltat împotriva d-tale domnule Codreanu.

De acest moment au fost inamici ai noștri cari au voit să profite, exterminându-te și pe d-ta și pe cei revoltați, deopotrivă.

Ai fi căzut ucis, domnule Codreanu, dacă sentimentul meu de onoare nu te-ar fi cruțat salvându-ți viața.

Grație energice mele intervenții au fost salvate dela măcel și atâtea alte victime nevinovate.

Când a venit la d-ta generalul Cantacuzino, descălecând direct din consiliul de administrație al cămătarului falimentar Blank, dacă ai fi fost un comandant de oaste, nu ceiaze ești, ai fi luat aminte că :

«Un astfel de grec este «sprijinitor al creștinilor și, în același timp, «mâna dreaptă a vizirului». (N. Iorga, Istoria Românilor, volumul III, p. 63).

Ai fi luat aminte că :

«Atunci când un Mare Vizir atotputernic are nevoie, pentru un anumit scop, de un om șiret, de un agent secret, care să cunoască toate căile piezișe, care în orice caz să-și ia înțreaga răspundere asupra-și, atunci acest Mare Vizir are liberă alegere între greci, cari se dau în vânt după o astfel de funcție secretă: se lasă, ca și Mihail Cantacuzino, primul dintre acești greci mari, să fie închis și chinuit de un rival al stăpânului său, cu convingerea că stăpânul tot îl va libera și-i va răsplăti suferințele». (N. Iorga, Ist. Rom. vol. III, pag. 63).

Dar d-ta nu ai nimic dintr'un căpitan de oaste. Când generalul Cantacuzino m'a lovit pe mine, care nu aveam nici în clin, nici în mână cu d-ta și cu partidul ce conduce, d-ta, care ai fi avut multe temeieri să te porți față de mine cel puțin cu bun simț, ai făcut la fel cu Cantacuzinul: ai lovit pe furis. Nu ai avut curaj să mă chemi să ne explicăm. Tâlhărește ai căutat să-ți asasinezi fratele de arme tovarășul de lupte, camaradul de temniță.

scăpat viața, care pentru a salva viața ta, a primejduit-o pe a sa.

Cum a încercat Codreanu asasinarea morală a dlui Mihail Stelescu

Dar, mai înainte de a muri, mai fă o neleguire. După ce te-ai rugat de mine, zadarnic, timp de șase luni de zile, să semnez cartea «Trădătorul», care trebuia să asasineze moral pe Mihail Stelescu, caută pe cineva care să primească ordinul de a semna și o carte împotriva mea.

Iar dacă nu vei găsi pe nimeni, scrie d-ta, cu propria d-tale mână în cartea ce lucrezi la Carmen Sylva, câteva rânduri. Toate greco-bulgăreștii va fi recunoscătoare.

Consumați cea mai
delicioasă pâine
„SPICA”

Nu ești, Codrene, pe linia destinului Neamului Românesc

Bancherii occidentali, — germani, francezi, englezi, olandezi, belgieni, pur sânge, — cari au investit capitaluri în țara noastră, și-au luat măsuri ca o industrie națională adecuată bogățiilor solului și subsolului nostru să nu se desvolte la noi, ci pururi să fim tributarii lor, cărora noi le furnizăm la prețuri de batjocură cele necesare hranei și materiile prime, pe care ei le prelucrează și ni le trimt la prețuri fantastice. La noi în țară chiar, capitalul străin edifică industrii pe care ei le conduc, — asigurându-și complicitatea unei bune părți din oamenii noștri politici, pe cari îi «ointerează la profituri sub forma de membri în consiliile de administrație. — industrii care exploatează munca funcționarilor, a lucrătorilor și a plugarilor producători de materii prime, dar cari jefuesc până și de măduva din oase pe bieții consumatori, marile mase populare, poporul român.

Numai că, milioanele de locuitori ai acestei țări, milioanele de săteni și orășeni, nu pentru destinul dumnitale s'au născut și trăesc, nu pentru destinul familiei dumnitale muncesc, ci pentru destinul copiilor lor luptă și sunt gata să se jertfească.

Nu ești, Domnule Codreanu, pe linia destinului neamului românesc. Dumneata pregătești noi secole de asuprire și de exploatare acestui popor. Este linia de moarte pentru românism, linia acțiunilor dumnitale.

Pe linia destinului Neamului românesc sunt milioanele de plugari, lucrători de cârturari, cari muncesc și luptă pentru a asigura o soartă mai bună generațiilor viitoare; sunt elementele combatante și elitele conducătoare cari se gândesc să asigure mai binele fiecărui cetățean în parte, începând în inimile și în cugetul lor soartea tuturor conlocuitorilor noștri, — nu numai o minoritate de fanarioși, de levantinii, de «helmatloși», așa cum este în cugetul dumnitale să înscăunezi la conducerea țării, în frunte cu d-ta, reînviți spui d-ta, — aristocrația, căreia țara a învâțat să-i spună, cu ură și cu groază, CIOCOISM.

GEORGE BEZA

8 Martie 1936, București

Iată cine sunt conducătorii partidului «Totul pentru Țară»! Dl P. Marcu mulțumește apoi și secției feminine în frunte cu Dra Boborodea, apoi dă cuvântul dlui I. Crețu.

Dl. I. Crețu spune: În loc să prăznuiască sărbătorile, Partidul Național Țărănesc a găsit de cuviință să vâ cheme să facem avere pentru boerii din București, pentru că zile de sărbătoare nu avem. Spuneți poporului,

(Continuarea în pag. 5-a)

să se deștepte toți căci de 87 ani se cântă «Deșteaptă-te Române» dar nu ne-am deșteptat! Dacă e mizerie în țară e din cauza guvernului liberal în frunte cu Tătărescu. Voi sunteți intelectuali ai muncii și aveți datoria să mergeți pe sate ca să arătați pericolul fascismilor. Jos cu «Totul pentru Țară» și Frontul Românesc!»

Vine Goga să ne spună că vrea dictatură! Să meargă la Hitler, ori în Italia. Cehoslovacia, care a luat ființă abia de 18 ani acolo nu se calcă legile, acolo nu se fură!

Legile făcute de național-tărăniști nu se respectă, nu se respectă munca de 8 ore pe zi, se lucrează 16 ore Prefectura nu ne dă dreptul de adunare, de sindicalizare, dar în schimb dă mână liberă cuziștilor, codreniștilor și vaidiiștilor. Jos fascismul!

DI. DR. V. MORARIU: Știți că partidul nostru e fructul a 2 partide înimosul nostru președinte, Ion Mihalache a hotărât să pună bazele unui organism nou: Statul țărănesc, care se va înfăptui de țărăniștii și muncitorimea acestei țări. Pentru apărarea și înfăptuirea lui, partidul nostru a chemat la luptă o țară întreagă. Lupia s'a dat între noi și organizațiile așa zise fasciste, îmbrăcate în uniforme. Atât la Mehedinți cât și la Hunedoara am învins! Față de violența pe care o manifestă organizațiile fasciste, trebuie să ne organizăm și să le opunem toată forța noastră. S'a hotărât înființarea gărzilor țărănești.

Au și început să ia ființă în toată țara și aici în Sibiu și județ. Fiind încredințat cu constituirea și organizarea gărzilor în județ, fac apel la Dv. să vă înscrieți și organizați.

Vom întâmpina greutăți, vom preținde dinte pentru dinte și vom sări toți pentru unul! Din public se strigă: Toți dinți, pentru unul. Trăiască Iuliu Maniu și I. Mihalache. (Aplauze prelungite).

DI. DR. I. GELERIU: În ultimul an am luat parte la toate adunările noastre politice și am rămas încântat de dragostea și devotamentul țărăniștilor noștri. Cum e în Sibiu așa e în toată țara, dovadă alegerile de pe urmă.

Adunarea de azi e o dovadă că clasele producătoare orășenești înțeleg să se ducă la luptă cu aceeași hotărâre până la izbânda finală.

S'eu întâmplat evenimente cari au decis începerea luptei până la distrugerea guvernului ticălos.

Cu toate discursurile din lună în lună ale d-lui Tătărescu viața s'a scumpit cu sută la sută. Vi-s'a mărit veniturile în același raport? Puțin vom mai putea rezista. Potiogărlile le cetiți zi la zi nu trebuie să mergeți la București ca să auziți de Grosz Căgerea Vasilescu, Nacht, Călătorescu etc. un deputat liberal acuza în Parlament pe alt deputat că a luat milioane, iar Parlamentul trece la ordinea zilei, căci liberalii sunt învățați cu hoșii.

E un sistem liberal de a săraci țărăniștii ca să nu se mai poată opune iar pe cei mai desgheteji îi vâră în diferite afaceri, ca să nu mai poată crăni.

Sub zâmbetul satanei, care e d-nul Inculeț ministru de interne, se nasc acele partide cari umblă cu băta și revolverul. Ce a fost la Mehedinți, decât război civil?

DI Tătărescu spune că legile țării nu-i dau puterea să facă ordine între bătușii fasciști, dar când gărzile țărănești au apărut județul s'a curățat de ei! Ce s'a întâmplat mai zilele trecute nici prin Mexic ori Brazilia nu se mai întâmplă.

Studentii au format o listă de oameni cari trebuie omorâți iar trecând cu trenul prin Sinaia au tras semnalul de alarmă și au

Abonați și răspândiți "TRIBUNA"

profanat placa așezată pe locul unde a căzut Duca.

Noi nu ne zicem Național-creștini dar odată ce un adversar a murit îl lași în pace cum vii tu student să profanezi și să strigi să trăiască criminalii. Ne crapă obrazul de rușine căci am fost și noi studenți dar ne-am văzut de carte.

Corneliu Codreanu a mai omorât oameni personal și prin oamenii săi. Toți avem datoria să umblăm cu revolverul ca să nu ne atace orice derbedeu. Germania a călcat anumite tratate de pace liber consimțite de ea. La Roma. Italia Austria și Ungaria fac alianțe. Ce facem noi? Insuși regele nostru a declarat că noi vom fi alături de Franța. La fel ministrul nostru de externe N. Titulescu. Ce face guvernul nostru? Germania a băgat 10 miliarde pentru propagandă în România Vaida spune că avem admirație pentru Hitler Goga la fel! Cauza? Ar trebui ca ministrul să dea un comunicat dar nu face nimic. În aceste vremuri un singur partid care are o linie hotărâtă și conducători de elită ca Iuliu Maniu și Ion Mihalache, singurul în măsură a scoate țara din impas.

Studentul Mircea Stoichiția, în numele tineretului național țărănist, arată scopul tineretului național țărănist, arată scopul tineretului în partid. Tineretul își primește educația politică, urmând în mod normal și natural să formeze cadrele și conducerea de mâine.

DI IERONIM STOICHIȚIA, președintele organizației, mulțumește dlui asesor P. Marcu președintele organizației munciiștilor, asemenea dlor Gheorghe Morariu, Ioan Dragomir I. Stoița și Dumitru Papp, șefi de sectoare, precum și colaboratorilor harnici și neobosiți ai acestor sectoare, pentru frumoasa adunare

Vi-s'a arătat nesiguranța zilei de mâine în prea frumoase cuvinte, prietenul meu Geleriu v'a arătat pericolul războiului lângă care am fost, dar eu cred că suntem încă tot în fața războiului.

N'o spun dela mine, ci de la alții mai ales azi când stăm desarmați și sufletește! Care e situația când țărișoara noastră e ravnită de toți? E o situație grea care trebuie să ne pună pe gânduri. Germania cu fabricile sale de tunuri, gaze, otrăvuri chimice, Hitler ca să justifice dictatura, calcă tratatele de pace, Austria o imită, mâine va face la fel Ungaria, polmâine Bulgaria! Cine ne va apăra cine ne garantează granițele țării noastre?

Hitler, care face Anschluss-ul anexarea Austriei la Germania și alianță cu Ungaria

ajungând cu trupele lor la Oradea? Ne va apăra Crucea încălțată a dlui Goga? Noi trebuie să ne apărăm țara, dar cu ce? Singurul care a prevăzut că trebuie să ne înarmăm nu să cucerim ci să ne apărăm, să conservăm ceea ce avem, eu singur om, care a pus toată energia, toată dragostea, care a prevăzut încă din 1929, că vom avea o epocă de 5-6 ani de relativă liniște, a fost Iuliu Maniu!

Croncarul de mâine va pune lucrurile în adevărata lor lumină. De o parte Iuliu Maniu care a făcut totul și la timp, de altă parte s'au ridicat liberalii și au oprit această înarmare, au înscenat afacerea Skoda numai cu scopul ca să-l omoare și să distrugă pe Iuliu Maniu, care le sta în cale. Le-le-a păsat că se distruge țara, nu, numai Iuliu Maniu să fie distrus! Grupările lui Goga, Vaida ne aruncă în brațele lui Hitler și aliașilor săi, pregătind dictatura și războiul!

Ce trebuie să facem noi? Cu toată energia, cu tot curajul să ne ridicăm și să ne apărăm. Cuvintele sunt amăgitoare. Dreptatea creștină prin câte suferințe a trecut și totuși a cucerit lumea. La fel, dar în mic e și situația noastră. Avem convingerea că dreptatea susținută de Iuliu Maniu ajunge la izbândă. Dacă n'ar fi așa trebuie să disperăm, dar instinctul popular a găsit întotdeauna omul salvator. Noi, copii de țărani, născuți din gila acestui pământ, învășând patriotismul dela părinții noștri să vină toți nespălați, toți trași-impinși să ne dea nouă și lui Iuliu Maniu lecții de naționalism și patriotism?

DI. Goga, când a fost pericol a fugit dela Turtucaia ca să se întâlnească cu Aristide Blank la Paris. Azi, atacă pe Mihalache în văjătorul cu cea mai mare decorație de război, Mihalache al cărui tată a fost veteran, moșul său clăcaș și fratele său căzut în război!

Avem aici pe întemeietorul partidului nostru, care cu cea mai mare decorație austriacă, dar când a fost vorba de înființarea armatei române ardelenene, acolo la Viena, a fost generalul Boeriu.—

Naționalismul și creștinismul nu-l punem la licitație, dar nu admitem ca ei să fie în slujba tuturor fteanilor

Vino Lupu din Arsură
Și ne ridică eenzura
Că ea ne astupă gura

În ce privește lupla pe care partidul nostru o duce, nu e o luplă de răsunare vre-

meinică, trebuie schimbată o mentalitate.

Trebuie ca statul român să rămâne în linia dreaptă a democrației. Nu dictaturi, ci în bine în rău, poporul să-și facă dreptatea. Ni-se aruncă în spate că suntem comuniști și că mergem spre stânga. Dacă înseamnă comunism a veghea ca drepturile poporului să fie apărute și legalitatea să fie respectată, atunci suntem comuniști! Nu ne mulțumim cu formelele cu cari ne îmbată mai vârstnici și ratați politici. Gândiți-vă la Goga cu centură, cămașe verde etc. Noi nu suntem nici de stânga nici de dreapta, noi suntem pe calea mijlocie a destinului acestui țări. Nouă nu ne trebuie nici Hitler nici Mussolini. Suntem acuzați că am pactat cu comuniștii la alegerea dela Hunedoara. Noi nu vedem pericol în socialisții, cari au făcut declarația la 1918, declarație care, a avut răsunet în toată lumea.

În momentul când democrația e în pericol, când țara e în pericol, toți cu dragoste de țară să vină să se apropie cu încredere.

Lupta care se desfășoară e o luptă grea care cere jertfe și avem exemplul pe care trebuie să-l urmăm.

Deoparte mișcările de dreapta, cari primesc bani dând mâna cu dușmanii cu nemții.

Te întreb ca într-o ceață care ne învălue, avem o rază care luminează dealungul țării dela Bădăcin: Mă întreb: Oare noi românii am avut democrație, am avut libertăți?

Frații din Regat sub conducerea dociolor ce libertăți au avut?

Doriți război cum vrea Goga? Lămuriri întru acesta poporul, nu pentru interes de partid ci pentru interesul Dv. și al familiilor Dv. Partidul național țărănesc este o necesitate mare pentru țara și neamul românesc.

Dacă soartea a dorit ca noi să luăm răspunderea, o facem cu sprijinul Dv. Dacă cineva ajunge la un post e o onoare, dar să-și facă datoria! Nu înbătăm lumea cu rachiu ca alții ci îi dovedim cu argumente!

Vor urma o serie de întruniri. vom continua cu adunări pe plase, iar apoi o adunare generală la Sibiu. Vom lupta contra tuturor, cari ne duc țara în prăpastie.

Dacă se va întâmpla să ne mai întâlnească să ne asasineză, cum încearcă și în contra dlui Iuliu Maniu, să nu descurajați și să vă faceți datoria ca și noi, cari ne-am dat tributul.

Trăiască Iuliu Maniu! (Aplauze nesfârșite)
Cu aceasta frumoasă întrunire a luat sfârșit.

Broșura verde a corupătorului de minore ILIE FLOAȘIU

Interwiev cu dl prefect Nicolae Regman

Junele deputat Ilie Floașiu, corupătorul de minore, acela căruia i-s'a strigat în plin congres liberal: «Corupătorule de minore, mi-ai nenorocit copila și mi-ai umplut-o de boală!» În loc să se desvinovățească de acuzațiile ce i-s'au adus, a școs o broșură cu titlul: «O demascare și spulberarea unor calomnii», broșură prin care într'un stil de tarabă și o descriere lipsită de logică, aduce grave acuzații dlor prefect N. Regman, Dr. E. Pison-deputat I. Ciolan, deputat și subsemnatului. Cetind cu atenție broșura te convingi imediat, că din acest om vorbește numai patima și ura aceluia, care se vede distrus și iremediabil pierdut. Ura insului izgonit din partidul liberal, care l'a făcut om.

O lipsă totală de concepție, repetând în trei locuri în pag. 11, 13 și 18, aceleaș capete de acuzare în contra dlui Nic. Regman, prefectul jud Sibiu, plângându-se că deși a cerut în 3 rânduri prin biroul Camerii acele pretinse dosare, timp de 2 ani, nu i-au fost puse la dispoziție! Aceasta dovedește că: Ori acele dosare nu există, ori Camera nu l'a luat în serios, cunoscând lipsa de autoritate morală a acestui deputat, miluit al partidului liberal.

Mai dovedește singur că e și lipsit de caracter, căci în primele rânduri din «Cuvânt înainte» înfierează partidul de pe urma căruia și-a dublat averea, iar în pag. 37 arată că se consideră tot deputat liberal, dar face politica crucii cu craci, adică a lui Hitler.

Dar dacă ar fi fost om de caracter și-ar fi dat imediat demisia din Cameră, ca unul ce a fost ales cu voturi liberale, a căror încredere azi n'o mai are.

La pagina 38 arată că dosarele dela Tribunalul Sibiu ar fi fost clasate.

Vom arăta noi în curând cum s'a lucrat de s'a ajuns la clasarea acestor dosare!

Deși noi nu avem nimic comun cu domnii Regman, Pison și Ciolan,—noi fiind partizanii

d-lui Iuliu Maniu — totuși pentru lămurirea opiniei publice, am căutat să întrebăm pe fiecare ce are de răspuns la această broșură?
Răspunsul d-lui Nicolae Regman: Ce aveți de răspuns la broșura lui Ilie Floașiu?

Nimic, deoarece față de minciuni și calomnii ne apărăm cu izbândă munca și înfăptuirile noastre închinat bine-lui obștesc din acest județ.

* * *

În numărul viitor vom publica răspunsurile dlor deputați Dr. Eugen Pison și Ion N. Ciolan.

Vizitați
cel mai renumit
Atelier de reparație
pentru ceasornice și bijuterii,
reparație, prompt și solid.
Lucrări noi în aur și argint.
Membru al Soc. de credit «Inlesnirea»
E. MAYERBÜCHLER jun.
Palatul André — Str. Tribunei 1

PREȚUL Abonamentului:
Pe 1 an lei 150; pe 1/2 an lei 80
Instituții și autorități 1000 Lei

Consumați berea cea mai bună
Thomas Rex
și
Thomas Matador

„Nemeșii Români“

Ziarul »SZABADSÁG« dela O. d. a. care cum se știe este organul d-lui Hegedüs Nándor, fruntaș al partidului maghiar, a găsit, în fine, argumentul decisiv, pentru a dovedi, că Românii din fosta Ungarie nu erau persecutați. Cineva i-a spus ori l-a scris, că înainte de 1848 în »fericită« Ungarie, Hungaria Felix se spunea în limba oficială depe vremuri existau 8000 de »nemeși« români. Un popor prin sânul căruia s'au ridicat 8000 »nemeși« nu putea fi un popor asuprit, exclama în culmea fericirii d. Hegedüs Nándor în numărul dela 26 Martie al cotidianului pe care-l conduce.

D. Hegedüs este un om foarte cult și foarte instruit. Asta rezultă din majoritatea articolelor pe cari le scrie: D sa cunoaște o mulțime de lucruri, parte din experiența-i proprie, parte dintr'o bogată lectură. Avem însă impresia, că memoria d-sale are uneori lapsus-uri regretabile, iar lectura nu e la fel bogată în toate domeniile. În cel istoric, cu siguranță nu. Înainte de toate, noi nu credem în exactitatea cifrei de 8000 pe care o dă d-sa. Un cercetător român, Ioan Pușcariu, după muncă asiduă de zeci de ani a publicat o carte despre »Familii nobile române.« Cartea a apărut în 1892 sub auspiciile Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român, sau cum i se spune prescurtat »ASTRA«. Cu tot zelul foarte respectabil pe care autorul îl avea față de astfel de chestiuni, n'a putut strânge 8000 de familii. Aceasta este prima observație pe care o avem de făcut la articolul d-lui Hegedüs, apoi d-sa trebuie să știe, că »nemeși« existau numai în comitate (județe), ei fiind recunoscuți atât pe pământul secuesc (Terra Siculorum, Székelyföld) cât și pe »pământul crăiesc« (Fundus regius, Königsboden). Ori, conform Constituției Ardealului, toți locuitorii din comitate fără deosebire de origine etnică, erau socoliți, ca făcând parte din națiunea maghiară, precum toți cei stabiliți pe pământul crăiesc erau considerați membrii ai națiunii săsești, iar cei din Secuime membrii ai națiunii secuești. O națiune românească, nici Constituția, nici legile ardeleni nu o cunoșteau și nu o admiteau, deși Românii formau majoritatea covârșitoare a populației. D. Hegedüs însuși, scrie că pe la 1848 Ardealul avea 800000 Maghiari și Secui, 200000 Sași și 1050000 Români. Aceștia deci aveau majoritatea absolută și totuși nu erau... națio. Ori nefiind națio nu aveau nici drepturi naționale, nici drepturi politice, căci drepturi politice aveau numai națiunile. »Nemeșii« de origine română aveau, evident, privilegiile și sentințele personale de care se bucurau nemeșii de origine etnică maghiară. Dar numai atât! Maghiarii, Sașii și Secuții aveau însă drepturi și privilegii naționale, cari le erau refuzate Românilor, Aceștia, deși constituiau cum am văzut majoritatea absolută a populației țării, erau o simplă »plebs« despre care legile spuneau, că este numai tolerată în țară și tolerată numai atâta timp cât vreau cele trei națiuni: Maghiarii, Secuții și Sașii.

Aceasta era marea anomalie și marea nedreptate pe care stăpânirea o săvârșea permanent contra Românilor.

Toate luptele și frământările acestora, începând cu Vlădica Mucenic Inochentie Klein și până la 1848, urmăreau o singură țință: să fie și Românii națio, adică să fie și ei considerați egali cu neamurile conlocuitoare. Înzadar învoiau însă în sprijinul acestor deziderate vechimea lor pe pământul Ardealului, numărul lor și partea de contribuție pe care o aduceau, în număr covârșitor pentru susținerea și apărarea țării, căci dreptate nu li se făcea.

Dar mai era ceva: istoricii maghiari cântă imnuri de glorie și preamărire libertății religioase ardeleni. Dânsii spun că această provincie a fost todeauna pământul clasic al toleranței confesionale, că atunci în alte state catolicii

luptau pentru exterminarea protestanților, și protestanții pentru exterminarea catolicilor, în Ardeal era recunoscută din primele decenii ale veacului al XVI-lea cea mai deplină libertate și egalitate confesională. Istoricii au dreptate legile recunoșteau libertatea tuturor confesiunilor, cu excepția confesiunii românești. Biserica românească, adică biserica majorității locuitorilor, era numai tolerată ca și nația românească.

Prin urmare existența celor 8000 de nemeși, dacă au fost atâta! - dovedește un singur lucru și anume, că au fost 8000 de familii, cari erau scutite de sarcinile iobăgești și cari se bucurau de toate privilegiile obișnuite, ga-

rantate de legi nemeșilor. Națiunea românească însă ea și numai ea, era o nație tolerată »propter emolumentum regni« pentru folosul țării - și numai atâta timp cât binevoiesc națiunile recunoscute și admise de legi, precum tolerată era și biserica ei, și numai această biserică.

Dacă nici aceste fapte precise și incontestabile, nu constituiesc ceace se chiamă persecuție și nedreptate, atunci cuvintele și-au pierdut sensul.

Am amintit, că d. Hegedüs este un om cu multă cultură și foarte instruit. Nu înțelegem ce urmărește d-sa cu aceste încercări de a nega păcatele unui trecut, azi atât de bine cunoscut.

Observator

Extras din Legea pentru fondul național al aviației

În conformitate cu dispozițiunile art. 7 din noua lege pentru fondul național al aviației, publicată în Mon. Oficial Nr. 77 din 1 Aprilie 1936 se aduce la cunoștința D-lor farmaciști, droghiași și comercianților cu articole de parfumerie și toaletă de lux: comercianților de vinuri spumoase și băuturi spirtoase; tipografiilor și întreprinderilor de afișaj, că începând dela 1 Aprilie 1936, sau stabilit următoarele timbre de aviație:

CAPIT. IV.

Sunt supuse taxei timbrului de aviație după cum urmează:

- 1) La taxa timbrului de 1 leu:
Articolele indigene de parfumerie și toaletă de lux ce se vând în ambalaje și recipiente proprii, cu o valoare până la 50 lei.
- 2) La taxa timbrului de 2 lei:
Articolele indigene de parfumerie și toaletă de lux ce se vând în ambalaje și recipiente proprii, cu o valoare dela 50-200 lei.
- 3) La taxa timbrului de 5 lei.
Articolele indigene de parfumerie și toaletă de lux ce se vând în ambalaje și recipiente proprii, cu o valoare dela 200-500 lei.
- 4) La taxa timbrului de 10 lei:
Articolele indigene de parfumerie și toaletă de lux ce se vând în ambalaje sau recipiente proprii, cu o valoare dela 500 lei în sus.

Valoarea se socotește pentru fiecare articol în parte. La articolele de mai sus importate se va aplica indoitul timbrului.

Timbrul de aviație se aplică de către producători (fabricanți sau cel care ambalează) direct pe fiecare articol la ieșirea din fabrică pentru produsele din țară și de birourile vamale pentru produsele importate.

Timbrul va fi astfel lipit, încât ambalajul să nu se poată desface sau recipientul să nu se poată deschide fără ca timbrul să fie rupt.

Pentru articolele de mai sus, care se găsesc astăzi în comerț se dă vânzătorilor un termen de 30 zile dela data publicării prezentei legi pentru aplicarea integrală a acestor timbre pe toate articolele impuse mai sus.

Prin articole de parfumerie și toaletă de lux se înțelege toate articolele

prevăzute în art. 8 din regulamentul legii timbrului de control sanitar.

CAPIT. V.

Vinuri spumoase și băuturi spirtoase Sunt supuse la taxa timbrului aviației de 10 lei: sticlele și recipientele de vinuri spumoase produse în țară și 50 lei cele importate.

Sunt supuse la taxa timbrului aviației de 0,50 lei pe fiecare sfert de litru sau fracțiune de sfert, rachiurile prevăzute de art. 1, alin. c.) din legea No. 108 a Monopolului vânzării spiritului și băuturilor spirtoase și a taxelor de consumație din 22 Aprilie 1932

De asemenea sunt supuse la taxa timbrului de aviație de 10 lei pe litru spiritul din vin destinat fabricațiunii coniacului, romului, liqueurilor și rachiurilor speciale, de către întreprinderi particulare.

Aceste taxe se vor percepe și vârsa, în folosul Fondului Național al Aviației, prin aplicarea de timbre sau în numerar, de către Direcția Generală a Monopolului alcoolului, după modalitățile ce se vor stabili de C. F. M. A. . . .

Coniacurile, romurile, liqueurile speciale, vinurile și diferite băuturi spirtoase anologice, care vor fi importate, sunt supuse la taxa timbrului de aviație de 10 lei pe fiecare jumătate de litru sau fracțiune de jumătate. Timbrele se vor aplica pe documentele ce se păstrează la vamă și se vor anula de către organele vamale, făcându-se mențiune de valoarea timbrului anulat și pe exemplarele ce se remit destinatarilor.

Când timbrul se aplică pe recipient, el va fi astfel lipit, încât recipientul să nu se poată deschide fără ca timbrul să fie rupt.

Birourile de vămire sunt obligate a înainta lunar Comitetului F. N. A. situația timbrilor aplicate pe categorii de mărfuri importate. . . .

Pentru articolele de mai sus care se găsesc astăzi în comerț, se dă vânzătorilor un termen de 20 zile dela data publicării prezentei legi, pentru aplicarea integrală a acestor timbre pe toate articolele impuse mai sus.

CAPIT. VIII

A F I Ș E

Afișele pe hârtie imprimată sau manuscrisă, pe carton, pânză, lemn,

metal, porcelan, afișele murale, afișele luminoase, afișele zise panouri — reclame, afișe pe ecran (proprietatea) afișele pe portative speciale și în genere orice afișe expuse vederii pentru reclamă sau publicitate, sunt supuse la următoarele taxe de timbru aviației:

1. Până la dimensiunea de 20 d. m. p. la timbru de 0.10 lei.
2. Până la dimensiunea de 40 d. m. p. la timbru de 0.20 lei.
3. Până la dimensiunea de 1. m. p. la timbru de 1 leu.
4. Până la dimensiunea de 1.5 m. p. la timbru de 5 lei.
5. Până la dimensiunea de 10 m. p. la timbru de 10 lei.
6. Peste dimensiunea de 10 m. p. la timbru de 20 lei.

Sunt scutite de taxa timbrului de aviație, afișele de conferințe științifice publice cu intrări gratuite, afișele care cuprind sumarul ziarelor și revistelor cotidiene, precum și afișele și manifestele electorale de orice dimensiune.

Astfel fiind, invităm pe toți contribuabilii la aplicarea integrală a acestor taxe, urmând ca pentru orice nedumeriri ce se vor ivi în cursul aplicării legii, să se adreseze pentru informațiuni la Ad.ția de Constatare Camera 9. Administrator de constatare

I. Cloran

Șeful serviciului
Bokor

Mica Publicitate,

De vânzare o mașină de cloclit, completă, pentru 600 de ouă. Adr. la ziar.

Trăsurică ușoară și solidă, caul spre cumpărare. Adresa la ziar

De vânzare casă compusă din prăvălie, cuptor de brutărie, pivniță cu traverse, grajd, șopron, lumină electrică, curte 125 stănjini patrați, aproape de centru. Prețul lei 160.000. Adresa la ziar.

1001

De vânzare un teren de 42 jugăre pădure exploatabilă, stejar și fag, etate 66 ani. Prețul 3000 Lei jugărul.

Un teren arabil și fânețe 90 jugăre, prețul 4000 jugărul. Informațiuni la ziar.

De vânzare un automobil Cupeu marca Nash, aproape nou, preț convenabil. Adresa la ziar.

Căsătorii Tânăr, 35 ani, fizic plăcut, energetic, avere 300.000 Lei, dorește căsătorie cu Domnișoară sau Doamnă, etate 20-30 ani cu fizic plăcut și avere corespunzătoare indiferent de naționalitate.

Licențiat, predă lecții particulare, curs liceal și comercial superior. Prețuri foarte avantajoase. Adresați la ziar.